

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 272.

Solgte Session.

65de Møde.

Dnsdag den 19de Decbr. Kl. 7 Aften.

Thune (fortsat): Jeg troer altsaa, at en Indtægt af 2700 Rd. om Aaret vil for en Mand mellem det 40de og 45de Aar være en Indtægt, hvormed han ved Defononi kan komme ud af det, men heller ikke mere. Den ærede Rigsdagsmand for Solbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) anbefalede, hvad der jo ogsaa er det Rigtige, at udregne, hvorledes Gjennemsnittet af Retsbetjentenes Indtægter har været i Aarene fra 1850—57, hvorover vi have Lister liggende for os. Det har, naar vi dividere Indtægterne med Embedernes Antal, i de nævnte Aar været 2841 Rd.; efter Regeringens Forslag vil det blive 2424 Rd. og efter Udvalgets Forslag vil det blive 1928 Rd., hvilke Summer altsaa ere, de, vi variere imellem. Nu er det jo høist sandsynligt, at Regeringens Forslag noget nær er det Mindste, man kan komme til, naar man vil sikke sig en uafhængig Embedsstand, thi det er ikke nok, at den ikke er bestiftelig, men den maa ogsaa være uafhængig, og om der ogsaa for Diebliffet er Tilgang og Kræfter nok, saa maa vi erindre, at hele Tidens Tendens, er saaledes, at Folk mere søge andre Erhvervsøgrene i Livet. I tidligere Tider var der mere Mistillid til egne Evner, da søgte man mere at komme ind under Statens Formynderskab, men nu have Folk mere Tillro til egne Kræfter og søge derfor

ud i Livets forskjellige Stilling. De dygtigere Folk ville meget ofte ikke ind paa Embedsveien, thi de mene, at deres Kræfter ville udvikle sig mere frit i andre Livsstillinger, og det kunde derfor vel være, at vi, naar vi gagerede, for knapt, ikke fik en virkelig uafhængig Embedsstand, som det dog er vor Hensigt at staffe tilveie. Dette skal jeg imidlertid ikke videre omtale, thi efter hvad jeg har sagt om de forskjellige Betragtninger af Pengesforholdene, er det jo en Ting, hvorom En kan have en Mening og en Anden kan have en anden, grundforskjellig Mening, og Begge kunne efter de forskjellige Standpunkter have fuldkommen Ret; derfor skal jeg ikke forsøgte denne Sag videre, men jeg har kun villet meddele denne Oplysning. Der er kun Noget, hvorpaa jeg endnu, inden jeg slutter, vil henlede Opmærksomheden. Den ærede Rigsdagsmand for Solbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har ved denne Sags Behandling og ved flere Leiligheder udtalt, at det ligger i Forholdets Natur, at Folkethinget er noget mere paaholdende, at det stærer Brødet lidt knappere end Landstinget, og jeg giver den ærede Folkethingsmand Ret i, at Forholdet er saaledes, men derfor kan det ogsaa være rimeligt, at Landstinget, naar denne Lov kommer til det, vil lægge Noget til, vil en lille Summe forsøge de Gager, som vi her have bestemt, og at Loven saaledes kommer tilbage til os igjen. Da imidlertid den ærede Minister har stillet sig saaledes til Loven, at han holder fast paa de af ham foreslaaede Gagesatser, saa vil jo Spørgsmaalet, naar Loven kommer tilbage til os igjen, være, om vi ville forkaste Loven, eller bøde os for den dobbelte Villie,